Tom Poes ontdekt het geheim der blauwe aarde.

Geknipt uit

DE COURANT

Het Nieuws van den Dag

Kantoren: N.Z. VOORBURGWAL 345 · AMSTERDAM · Telefoon 49211 (5 lijnen)

In de periode

No. 13911 — 42e JAARGANG

DINSDAG

18

MAART 1941

Uitgave der N.V.
De Courant-Het Nieuws van den Dag.
Amsterdam.

t/m

No. [illegible] — 42e JAARGANG

ZATERDAG

19

APRIL 1941

Uitgave der N.V.
De Courant-Het Nieuws van den Dag.
Amsterdam.

goede zeden en maatschappelijke orde. Zij zag haar taak als een zuiver negatieve. Het is thans de taak van de filmkeuring en ook van de leden van den N.B.B. om mede te werken de slechte invloeden van de afgeloopen jaren te niet te doen en positief alles te bevorderen, wat kan medewerken om bij ons Nederlandsche volk een gezonde levens-

reis.

Een lid van het bestuur van de Centrale Ver. van Gedistilleerdhandel deelt mede, dat iedereen kleinhandelaar thans nog slechts 1/18 gedeelte van zijn jaarcijfer over 1939 per maand wordt toegewezen. Gelet op het feit, dat het verbruik in 1940 en daarna sterk is toegenomen, is er wel degelijk van een beperking sprake.

Avonturen van Tom Poes

Tom Poes ontdekt het geheim der blauwe aarde. **1**

Tom Poes woonde dicht bij een groot woud. Daar wandelde hij graag in, want je kunt van alles beleven in zoo'n bosch. Dat komt van al die boomen, denk ik; bij den eenen boom weet je niet wat je bij den volgenden zult zien. Op een dag was hij vroeg op stap gegaan, de zon scheen stralend en de vogels zongen.

„Echt een dag voor avonturen", dacht Tom Poes.

Hij had zoo misschien een halfuurtje geloopen, toen hij een luid gehijg hoorde.

„Dat beteekent iets", dacht hij. „Wanneer je in een bosch gezucht hoort en je doet het niet zelf, dan moet er iemand anders zijn." Hij keek eens om zich heen en toen zag hij een eindje beneden zich een dwerg, die hijgend en steunend een grooten zak over het boschpad trok.

„Tjonge" dacht Tom Poes. „Dat is een zwaar vrachtje voor zoo'n klein mannetje! Wat zou hij daar mee willen? Wat zou er in dien zak zitten? Daar moet ik het mijne van hebben!"

Avonturen van Tom Poes

De dwerg is niet van hulp gediend 2

Tom Poes ging naar den dwerg toe, kuchte eens om het mannetje te laten hooren, dat het niet langer alleen was en vroeg:
„Wat zit er in dien zak? Is het erg zwaar? Eh... Ik heet Tom Poes", voegde hij er aan toe om niet onbeleefd te schijnen. „Zal ik je helpen trekken? Ik ben vreeselijk sterk!"

Maar de dwerg was heelemaal niet vriendelijk.
„Wil je maken, dat je weg komt?" riep hij. „Wat ik doe, gaat je niets aan! Verdwijn! Weg! Weg! Gauw!! Ha! Je wilt weten wat er in dien zak zit! Ha! Weg met jou! Vooruit!"

„Ik vroeg alleen maar . . .", begon Tom Poes en toen verloor de dwerg zijn geduld.
„Weg! zeg ik je!" krijschte hij, terwijl hij heelemaal paars werd in zijn gezicht. En toen Tom nog niet vlug genoeg liep, gaf hij hem een trap, die flink aankwam. Kijk maar naar het plaatje.

het oogenblik, dat hij het bankpapier

riekende coupé's schijnen er ook ge- | — zoo ontleenen wij aan de „Westfäl.

Avonturen van Tom Poes

De dwerg wordt in het oog gehouden 3

Nou, je begrijpt dat Tom Poes boos was na den trap, dien de dwerg hem gegeven had.

„Wel alle boomwortels!" dacht hij, terwijl hij langzaam overeind krabbelde.

„Dat gaat zóó maar niet! Waarom gaf die dwerg me een schop? Ik was toch netjes en beleefd tegen hem?".

„Er is vast iets niet in orde met dat ventje, er zit natuurlijk iets in dien zak wat niet pluis is! Maar ik wil er het mijne van hebben, ik ga er achter aan!"

Voorzichtig sloop hij het boschpad af in de richting waarin de dwerg verdwenen was en na een poosje kreeg hij het booze mannetje weer in de gaten.

Hij zorgde er voor dat hij achter de boomen bleef en terwijl hij langzaam volgde, zag hij dat de dwerg zijn vracht tegen een hoogen berg op begon te slepen.

„Waar gaat dat naar toe?" dacht Tom Poes.

derscheid, men voorts spitser en gal- | op Het Loo, het Planken Wambuis en

(Ingezonden Mededeeling)

Avonturen van Tom Poes

Wie lang wil wachten, moet wakker blijven 4

De dwerg klom steeds maar hooger, hijgend en steunend trok hij zijn vrachtje over het kronkelige bergpad, totdat hij ten slotte in een spelonk tusschen de rotsen verdween.

„Aha!" dacht Tom Poes, die hem, voorzichtig sluipend, gevolgd was. „Daar woont hij dus! Het lijkt me het beste, om nu maar te wachten totdat het donker wordt. Dan kan ik op mijn gemak eens een kijkje in die grot gaan nemen."

Tom Poes ging op zijn gemak tegen den rotswand aanzitten om te wachten totdat de avond zou vallen.

Maar hij was een beetje moe geworden van het gesluip achter den dwerg aan en het duurde dan ook niet lang of hij viel in slaap.

stad was komen rijden. Het paard was het huis omge- | gen tegen den grond. Frio's Colt knalde, knalde nog | meid of een van de werkmeiden om

des kinds is een „eigen" spaarbank! | 14 evenement a(ls) violet) | lig waren en dat hij voor de gek was | der deze kunst is."

Avonturen van Tom Poes

Nu verschijnt er een troep reuzen 5

Tom Poes wist later niet meer hoe lang hij geslapen had, maar het zal wel een flinke lange tijd geweest zijn, toen hij ineens wakker schrok. Hij hoorde een vreemd geluid! Het geluid van vele stemmen en zware stappen. Hij schrok erg, want hij dacht eerst dat de dwerg er aankwam, maar dat kon toch eigenlijk onmogelijk, omdat kleine mannetjes altijd zachtjes loopen.

Hij keek daarom voorzichtig om den hoek en toen zag hij uit de spelonk van den berg een reus komen, een langen, mageren reus, die heele groote stappen nam en erg hard zong. Maar dat was nog niet alles! Achter dien reus aan kwam er nog één en toen nog een reus en toen nog één.

Er kwam geen einde aan en allemaal liepen ze even hard en allemaal zongen ze hetzelfde lied, zoodat het tegen de bergen weerkaatste:

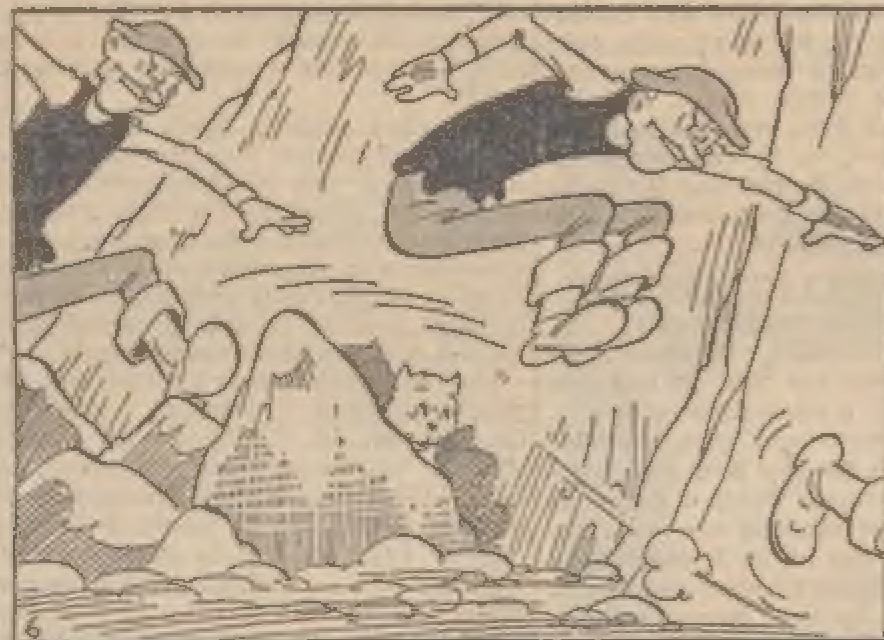
„Falderalderaarde-falderalderaarde
Wij komen uit de blauwe aarde,
Wij gaan de gouden staven halen
Uit het kasteel der witte zalen."

die meestal door den wind bewogen | „Zeg het maar!" riep Ted Landon, die zich niet langer | lijk, met neiging tot het mystieke | niet voldoende om | getroffen heb. Ik

soo: kennis te maken met dr. Goedewaagen. | den man gedagvaard voor beide fei- | betichtigen zijn.

Avonturen van Tom Poes

En nu achter de reuzen aan 6

De reuzen kwamen regelrecht naar den hoek toe waarachter Tom Poes verborgen was, zoodat hij niet wist hoe hard hij loopen moest om zich nog tijdig achter een grooten steen te kunnen verschuilen. En hij zat er nog maar net of daar waren ze al! Met hun lange beenen sprongen ze overal overheen, en de grond dreunde van hun stappen. Gelukkig merkte geen van hen, dat Tom Poes daar verscholen zat; daar was hij te klein voor, denk ik.

In ieder geval slaakte hij een zucht van verlichting toen de laatste reus om een bocht van het pad verdwenen was.

„Tjonge", dacht hij, „het is een raar geval! Ik zou wel eens willen weten wat de dwerg met die reuzen te maken had en wat ze bedoelden met het lied dat ze zongen. Het lijkt me het beste om er maar achter aan te gaan en eens te zien waar ze die gouden staven vandaan willen halen!" Hij stond dus op en zette het op een loopen, want het was een heele toer voor hem om met zijn korte beentjes de lange passen van de reuzen bij te houden!

op, om den indruk te geven dat ze reusachtig veel werk | „Vanavond. Ik heb met haar afgesproken." | „Neen — dat had ik niet vergete

Avonturen van Tom Poes

Geheimzinnig gedoe in den nacht 7

Nog nooit van zijn leven had Tom Poes zóó hard geloopen. Maar dat moest ook wel, want de reuzen waren al uit het gezicht verdwenen en hij hoorde alleen nog maar hun dreunende voetstappen. Achter dat geluid ging hij aan, zoo vlug als zijn korte beentjes hem dragen konden.

„Wel alle snorreharen!" dacht hij na een poosje, toen hij even stilstond om uit te blazen, „daar zie ik in de verte een groot kasteel.

Wat zongen die reuzen ook al weer?. O, ja, ... wij gaan gouden staven halen uit het kasteel der witte zalen. . . . Dat zal het kasteel dan wel zijn, dat ze bedoelen. En die gouden staven moeten daar dus vandaan komen. Hm, daar moet ik bij zijn!" Hij zette het weer op een loopen en toen hij eindelijk niet meer verder kon, omdat hij dan misschien ontdekt zou zijn, keek hij om een hoekje van een groot rotsblok.

Nu, er gebeurde genoeg! De reuzen bestormden het kasteel, ze sprongen op de hooge torens, verdwenen door de vensters en gooiden elkaar dingen toe. „Zeker de gouden staven!" dacht Tom Poes. „Ik zal wachten tot ze klaar zijn en dan het kasteel eens dichter bij, bekijken."

VEERTIG JAAR KOSTERES.

Slaapwagens als hotel-

Verdere beperking

deel. Nederland financiert zoodoende | naar België vrijgegeven. | spoedig daarna overleden. | niet plaats.

Avonturen van Tom Poes

Een vreemde tocht met volle maan 8

Tom Poes zat dus te wachten en hij moest erg veel geduld hebben. Het duurde ten minste aardig lang voordat de reuzen alles wat ze wilden meenemen, uit het kasteel hadden gehaald en in zakken hadden gedaan. De zon ging intusschen onder en de maan stond al aan den hemel toen de reuzen eindelijk den terugtocht aanvaardden.

Met groote sprongen holden ze voorbij de schuilplaats van Tom Poes onder het zingen van een wild lied:

Falderalderaarde — falderalderaarde
Wij komen uit de blauwe aarde
Wij gingen er met z'n allen op uit
En komen terug met een rijken buit.

Tom Poes zag ze in het licht van de maan de bergen weer opklimmen en hij dacht bij zichzelf: „Ziezoo, nu is de tijd rijp om ook eens op het kasteel te gaan kijken. Misschien kom ik daar meer te weten en ik ben toch werkelijk benieuwd wat dit allemaal te beteekenen heeft."

Avonturen van Tom Poes

Een nader onderzoek in het kasteel 9

Tom Poes liep met groote stappen naar het kasteel.

„Ik ben benieuwd wat daar gebeurd is," dacht hij. „Het zal wel niet veel moois zijn, de gezichten van die reuzen bevielen mij ten minste niets."

Hij passeerde het hek, dat toegang tot de oprijlaan gaf en liep op de deur toe, die open stond. Er brandde binnen licht, maar hij durfde toch niet zoo maar naar binnen te gaan. Dat is ten slotte niet netjes en Tom Poes wist hoe het hoorde. Daarom riep hij:

„Is daar iemand?"

Direct werd er een hoofd om den hoek van de deur gestoken en dat hoofd vroeg verbaasd:

„Wie is daar? Soms nog meer reuzen?"

„Nee," zei Tom Poes, „ik ben Tom Poes en geen reus. Ik wilde vragen of ik soms kan helpen. Ik zag die reuzen weggaan en ik dacht . . . "

„Kom binnen, kom binnen!" riep het hoofd haastig. „Ja, er is hier iets verschrikkelijks gebeurd! Kom maar gauw, dan zal ik je bij den markies van Muizenis brengen!"

andere wijze tot stand komen dan de

Eigen foto

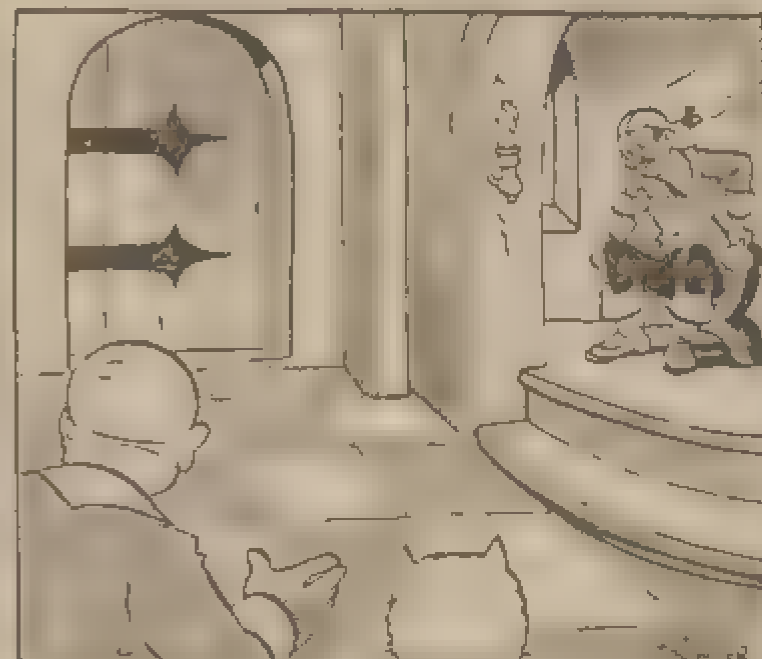
Lezers, laat ik eerlijk zeggen

Avonturen van Tom Poes

De radelooze markies krijgt hulp 10.

„Ik ben de kamerdienaar van den Markies van Muizenis," zei de man die Tom Poes binnengelaten had. „Kom maar gauw mee [illegible] er is iets heel ergs gebeurd [illegible] de reuzen hebben alle goudstukken van den Markies gestolen! Allemaal! De Markies van Muizenis is nu heelemaal arm . . . zoo arm als een muis in een leeg pakhuis!"

„Ja, ja," knikte Tom Poes, „zooiets dacht ik al toen ik die mannen zag loopen en ze hoorde zingen. Maar misschien kan ik den Markies helpen!"

„Ach, als dat eens waar kon zijn!" zei de kamerdienaar, terwijl ze een klein trapje opliepen. „Ach, ach, maar ik kan haast niet gelooven, dat zoo'n klein poesje . . ."

„Klein poesje!" riep Tom Poes. „Ik een klein poesje? Moet ik soms weer teruggaan?" Hij was heel boos en dat was te begrijpen ook. Zooiets laat je je zoo maar niet zeggen!

„O, nee, zoo bedoel ik het niet," zei de kamerdienaar haastig. „Nee, ik bedoelde eigenlijk . . ."

Maar wat de kamerdienaar nu eigenlijk bedoelde, heeft hij nooit verteld, want ineens stonden ze in een groote zaal en in een hoek daarvan zat de Markies van Muizenis zelf.

„Dit is Tom Poes," kondigde de kamerdienaar met een buiging aan. „Hij komt om u te helpen!"

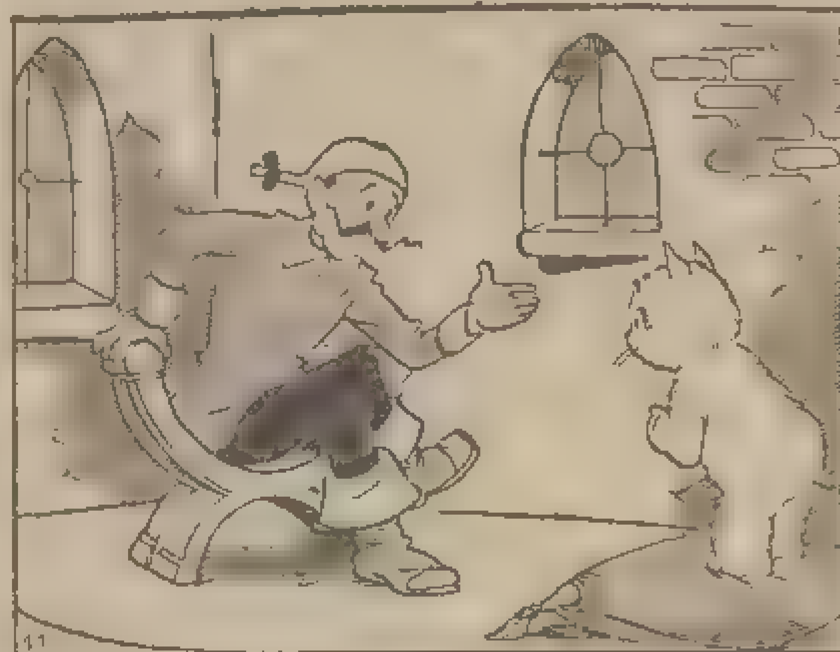
gaan worden [illegible] weg de [illegible] vord

den.

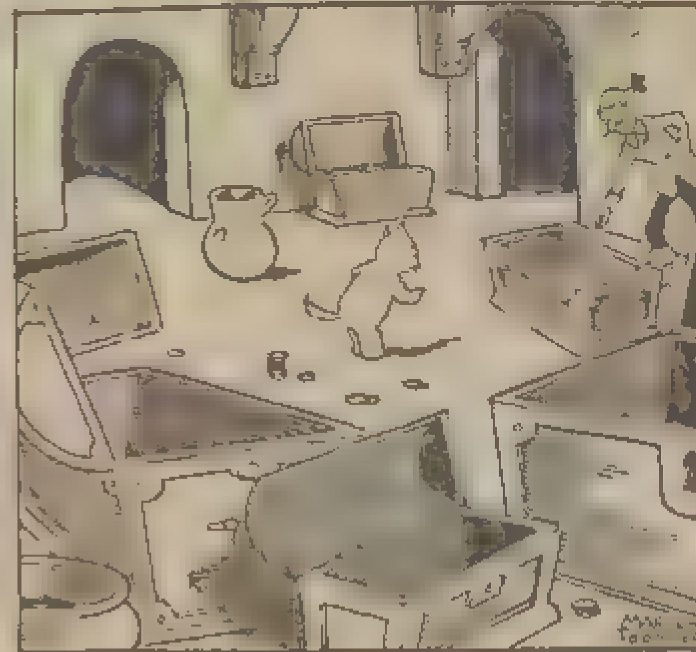
p.sstraf, met aftrek van voorarrest.

Avonturen van Tom Poes

De schatkamer is heelemaal leeg 11.

Dus [illegible] helpen?" vroeg de markies en hij keek Tom Poes [illegible] aan. „Hoe zou [illegible] mij kunnen helpen? Waarmee wil je mij helpen?"

„Wel," begon Tom Poes, maar de markies viel hem in de rede.

„Ach, zeg maar niets," zei hij op somberen toon. „Je weet niet wat er gebeurd is want als je dat wel wist, zou je zoo niet spreken!"

„Maar ik weet wèl wat er gebeurd is!" riep Tom Poes. „Heusch meneer de markies, ik heb het zelf gezien!"

„Gezien? Wat gezien?" vroeg de markies ongeloovig.

„De reuzen!"

„De reuzen? Die hier alles weggehaald hebben? Die dieven? O, praat me er niet over, het is verschrikkelijk!"

De markies was opgestaan en liep met groote passen een gang in.

„Kom maar eens hier!" riep hij Tom Poes toe. „Ik zal je eens wat laten zien."

Ze liepen de gang door en kwamen in een groot vertrek, dat vol leege kisten stond.

„Dit was mijn schatkamer," vertelde de markies, „en deze kisten zaten vol geld en gouden staven... maar niets is er meer over ... alles heben ze weggehaald.... en ik kon er niets tegen doen, wat kan men tegen reuzen beginnen?"

Avonturen van Tom Poes

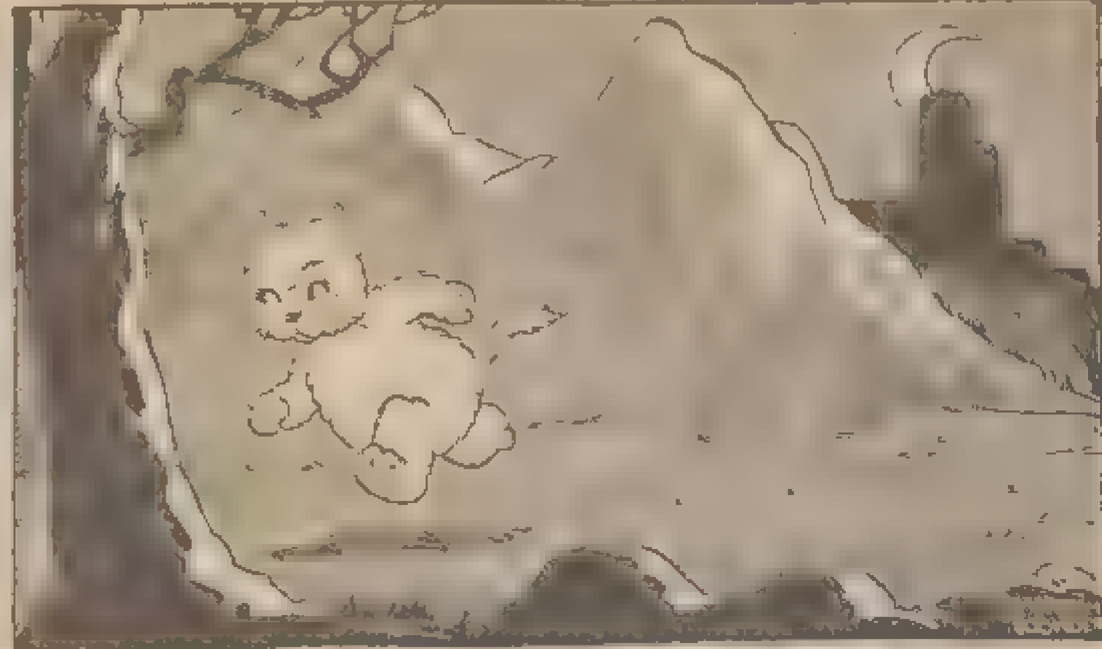
De markies moet geholpen worden 12

Met [illegible] kan men niets tegen reizen beginnen," zei Tom Poes. „Maar [illegible] ben [illegible] meer dom [illegible] Zoo weet ik [illegible] voor die reizen wonen." „Wat? Wat?" riep de markies. „Je weet waar die reizen wonen?" Hoe weet je dat?"

Gisteren liep ik door [illegible] bosch," vertelde Tom Poes, „en toen zag ik een berg die een zwarte [illegible] Ik [illegible] helpen, maar hij was erg onvriendelijk en gaf me een trap. Nu [illegible] vond ik vreemd en daarom ben ik hem achterna gegaan.

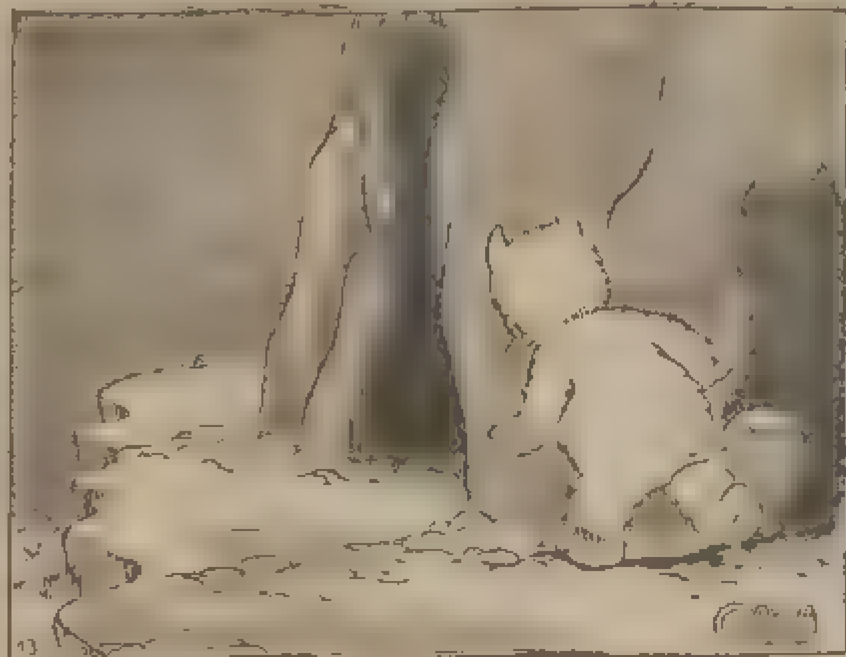
T[illegible] ontdekte ik dat hij boven in de [illegible] in een spelonk woont. En toen ik een poosje gewacht had, kwamen er uit die spelonk de reizen die uw goud hebben gestolen! Ik heb [illegible] en daarom ben ik nu hier. En ik zal u helpen [illegible] geld terug of ik heet geen Tom Poes!" En toen draaide hij zich om en liep [illegible] gang [illegible] door nagestaard door den verbaasden markies.

En nu als de Westenwind terug naar den berg [illegible] Tom Poes in zichzelf toen hij buiten kwam en zette het op een loopen.

paard moest af[illegible] | [illegible] van het o[illegible] wapen

Avonturen van Tom Poes

Sluiptocht naar de slapende reuzen 13

Het was een l[illegible] maannacht en Tom Poes kon den weg [illegible] Het duurde dan ook niet lang of hij stond weer voor de grot waarin de [illegible] en de reuzen woonden. [illegible] sloop hij [illegible] binnen. Nu, wat hij daar zag was de moeite waard.

[illegible] "Maar [illegible] eens op af gaan!"

kingen hierover zijn gaande.

paald op Donderdag 10 April

Avonturen van Tom Poes

De dwerg betrapt bij het tooveren 14

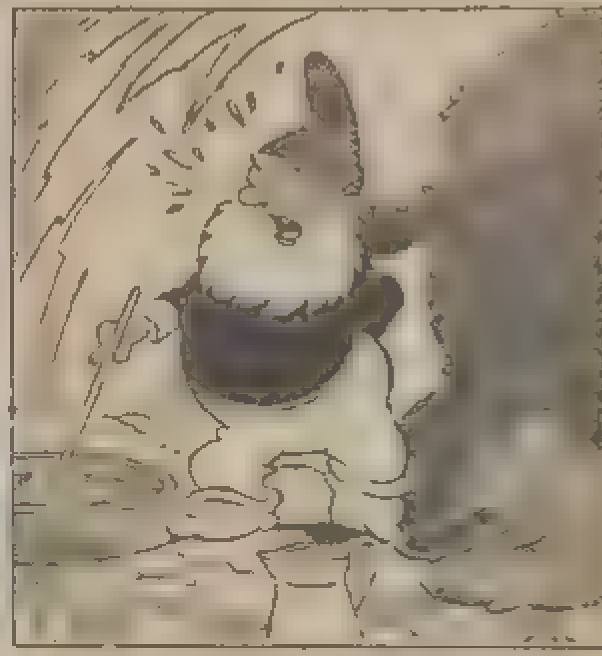
Héél voorzichtig sloop Tom Poes tusschen de rotsen door, langs de reuzen, die zacht snurkten. Nu, Tom Poes kan zachtjes loopen, als hij wil, dat verzeker ik je! Er was dan ook niet één reus, die zich bewoog of onrustig werd toen hij er [illegible] het licht, dat hij gezien had en toen hij aan het einde van de rotsgang gekomen was [illegible] ruimte. [illegible] stond de dwerg

[illegible] dwerg mompelde zachtjes in zichzelf.

„Nog een beetje [illegible] een beetje roeren [illegible] wacht, nu is het weer te [illegible] nog maar een beetje aarde er [illegible] nu is het goed . . nu goed roeren [illegible]"

Tom Poes ston[illegible] de rotsen toe te kijken. Hij begreep er n[illegible] van.

Maar toen begon de dwerg te zingen, met een valsche neusstem:

„Wanneer men water doet bij
't blauwe zand
En daarin groote laarzen plant —
En daarna zachtjes fluit —
Dan groeien er vast reuzen uit."

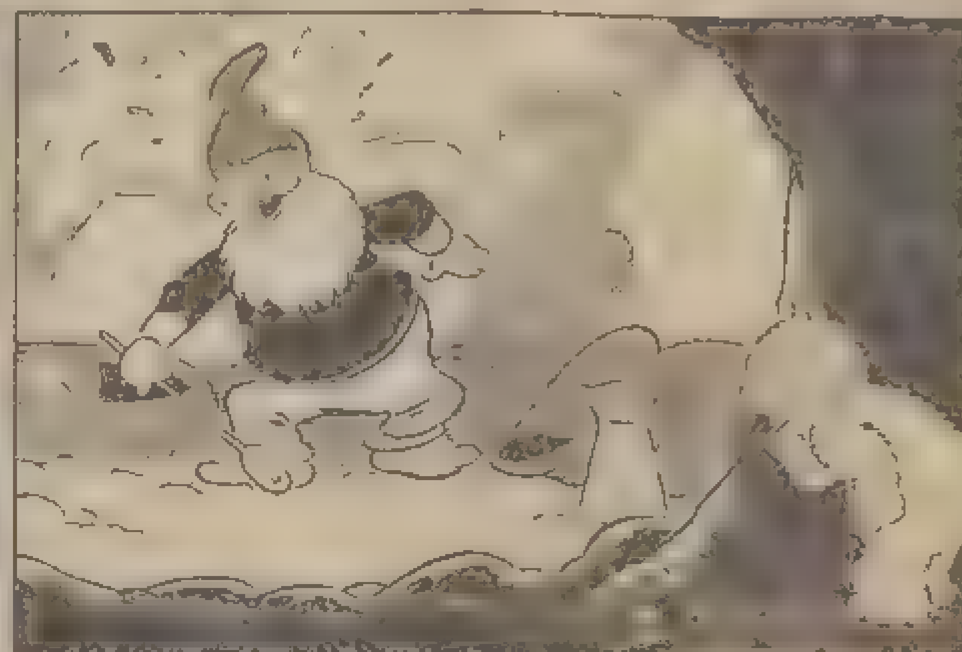
tijd op aangename [illegible] te passeeren | bakfiets Ook deze kreeg houten wieler | [illegible]ard op kogellagers | gewaarborgd en verrekend is.

Avonturen van Tom Poes

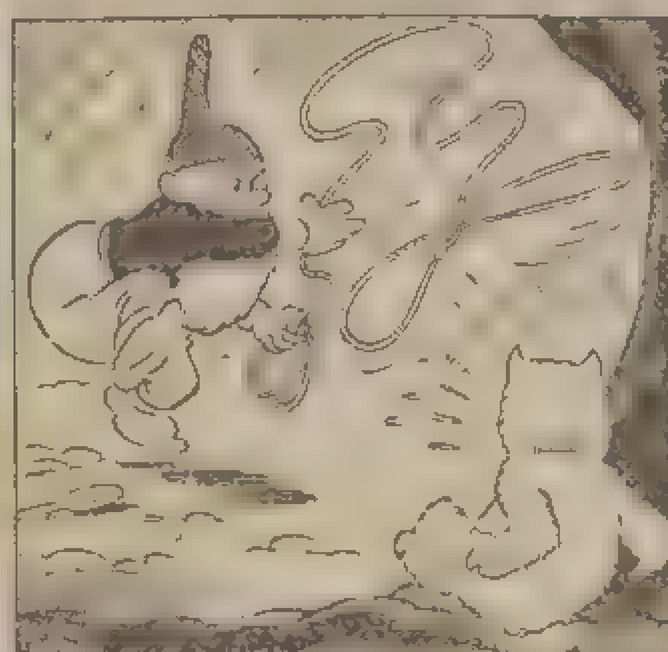
Een welgemikte lasso van den dwerg 15

„Aha! Dat is het dus!" dacht Tom Poes. „Als je laarzen in die modder plant, komen er reuzen uit! Dat moet dus tooveraarde zijn! En de reuzen, die hier liggen te slapen, zijn op die manier door den dwerg gemaakt!"

[illegible] met het [illegible] omdat [illegible] Tom Poes had [illegible] laat was.
„Aha," [illegible] leper met een [illegible] en wierp dat naar hem toe.

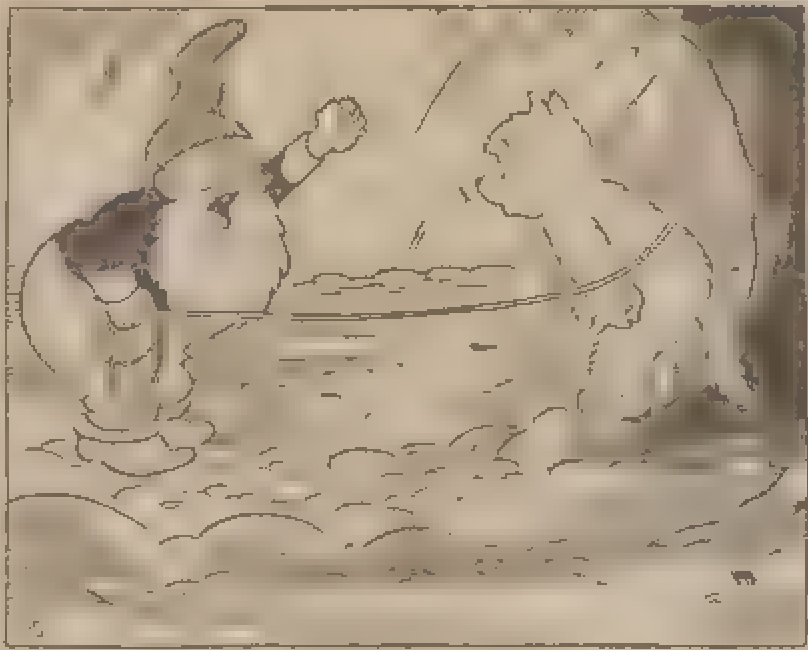

Tom Poes liet zich vliegensvlug op den grond vallen, maar het hielp hem niet, de dwerg mikte goed!
„Ik zal jou!" riep hij. „Wacht maar es even!"

politie overgegeven.

Avonturen van Tom Poes

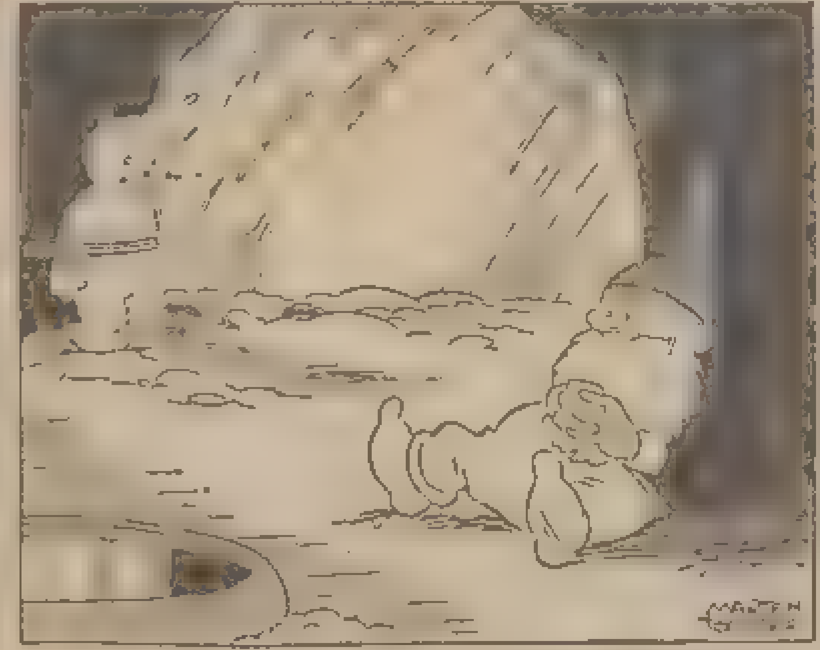
De dwerg aan het pochen en slapen 16

[illegible] m'n zak met blauwe aarde ontfutselen wilde, hè!" krijschte de dwerg. „Ik vertrouwde je [illegible] hier stiekem staan kijken en luisteren, hè? Maar je zult er geen plezier van beleven, vriendje! Ik bind je aan deze rots vast, zóó [illegible] je leeren!"

En de dwerg wikkelde het touw wel vier keer om Tom Poes heen, zoodat hij haast geen adem meer kon halen. Toen ging hij met een tevreden gezicht een eindje daarvandaan tegen een andere rots aan zitten en vouwde zijn handen over zijn baard. „Eigenwijs manneke!" prevelde hij.

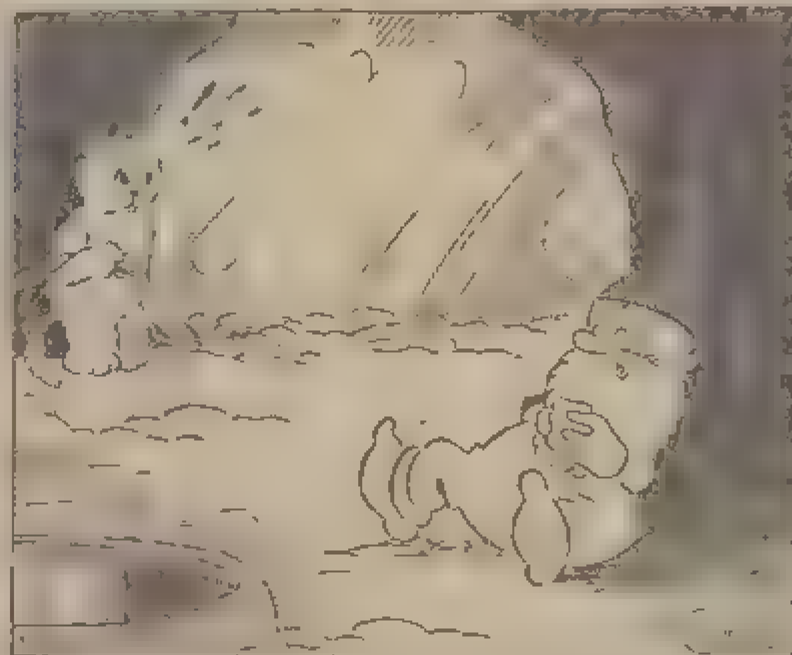

[illegible] op uit! Let maar eens op! Ik maak er nog vijf reuzen bij en dan moeten ze naar de schatkamers [illegible] van de wereld."

lampen.

Avonturen van Tom Poes

De bevrijding duurt enkele uren 17.

De dwerg praatte nog een poosje in zichzelf, maar al gauw werd hij moe. Hij sloot zijn oogen, geeuwde eens en toen viel hij in slaap.

„Tjonge!" dacht Tom Poes, „dit is een kans! Als ik nu niet probeer om los te komen, kom ik nooit meer los!" Met heel veel wringen en trekken lukte het hem om een steentje van den grond op te rapen en toen hem dat eenmaal gelukt was, begon hij zijn touwen door te schuren.

Dat ging heel langzaam!

Na een uur hingen er alleen nog maar wat rafels aan en na twee uur was hij pas op de helft! Het was maar gelukkig, dat de dwerg zoo vast sliep. Nadat Tom Poes drie uren met den steen over het touw had geschuurd, gelukte het hem om zich met een stevigen ruk te bevrijden!

Je begrijpt, dat hij blij was. „Nu moet ik hier vliegensvlug vandaan," dacht hij. „Over een uurtje komt de zon op en dan is het te laat."

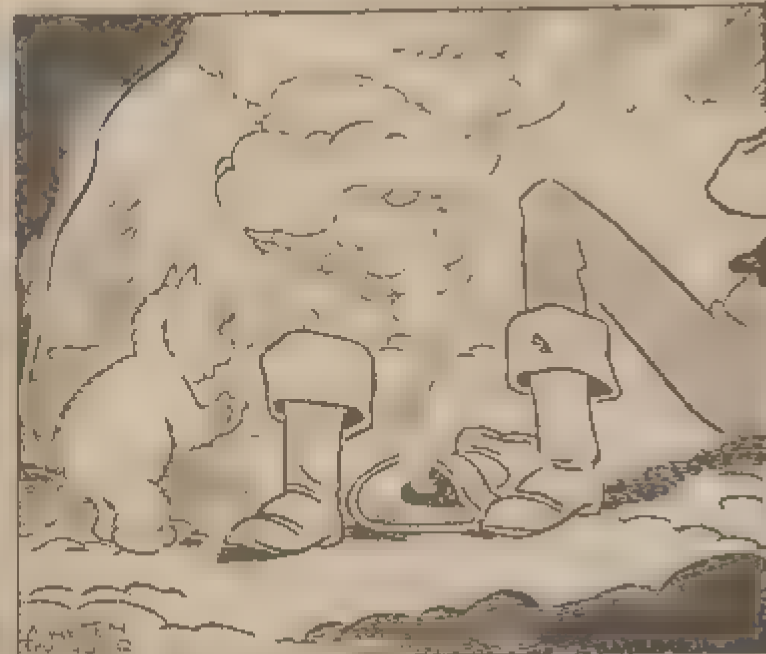
Je moet weten, dat h[illegible] en had dat hij daar was gebonden had ge[illegible] veel [illegible] en dat h[illegible] n[illegible] een plan [illegible] had. En wat dat voor een plan was, zal je Maandag wel zien!

Avonturen van Tom Poes

De reuzen gaan in rook op 18

[illegible] hij weer bij de [illegible] die [illegible]
[illegible] Poes [illegible] zichzelf [illegible] wordt een [illegible] reuzen zijn dus [illegible] dus de reuzen [illegible] ik zal [illegible], maar [illegible] werkje blijft het."

Voorzichtig begon hij den eersten reus aan zijn rechterlaars te trekken. Na een [illegible] wringen en rukken was die uit en begon h[illegible] aan de linker. Gelukkig bleek de reus een gezonden diepen slaap te hebben.

Hij bewoog zich ten minste niet en merkte niets. En toen de linkerlaars ook uit was, gebeurde er iets erg vreemds. Plotseling steeg er een dichte nevel op en toen die was opgetrokken, was de reus verdwenen!

„Ik had gelijk," dacht Tom Poes tevreden. „Dit is de manier! Nu de volgende!"

Bovendien herinnert het blad aan het [illegible] werd.

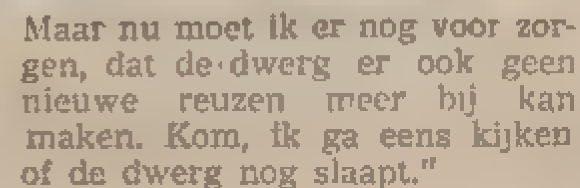
Avonturen van Tom Poes

De reuzen zijn onschadelijk gemaakt 19.

[illegible] de laarzen uit en [illegible] Tom [illegible] reuzen [illegible] uitgetrokken.

„Hèhè," zuchtte hij voldaan, „dat is dat! Voor die reuzen hoeft de markies van Muizenis nooit meer bang te zijn.

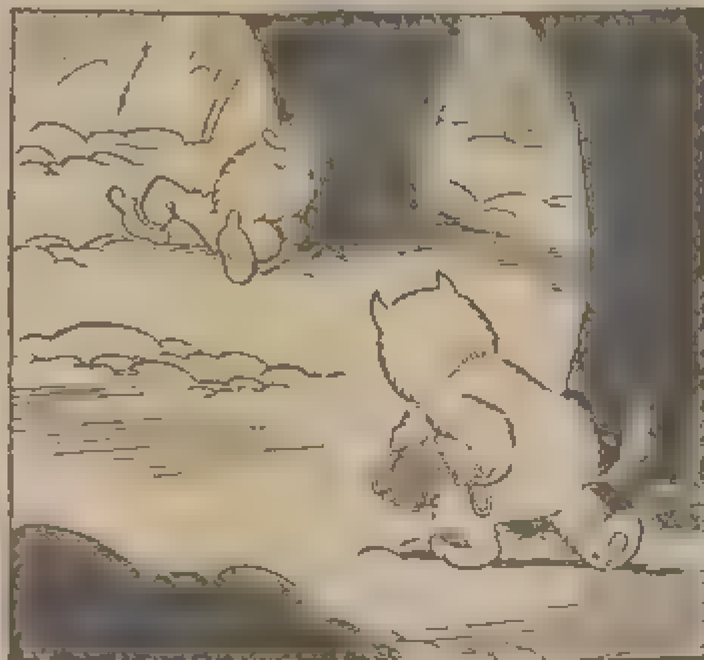
Maar nu moet ik er nog voor zorgen, dat de dwerg er ook geen nieuwe reuzen meer bij kan maken. Kom, ik ga eens kijken of de dwerg nog slaapt."

den trein gegrepen.

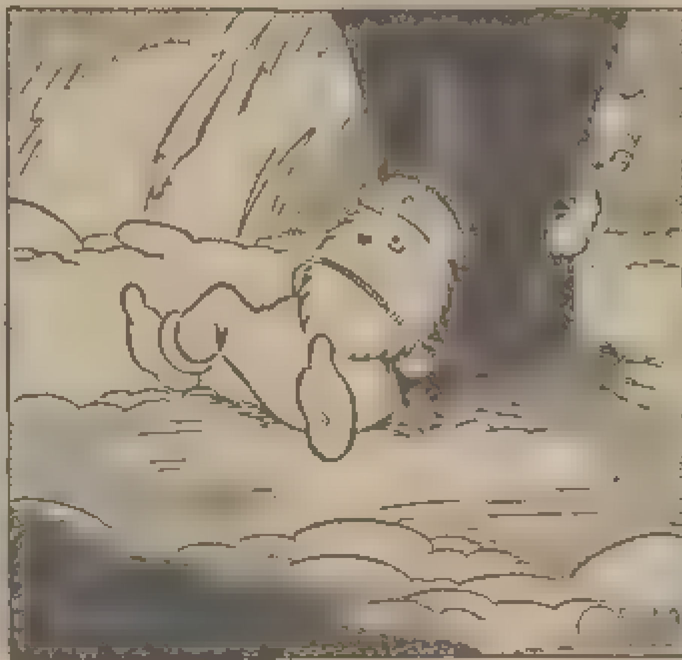
publiek is koopgraag genoeg.

Avonturen van Tom Poes

Op zijn beurt wordt de dwerg gebonden 20

Tom Poes [illegible] op [illegible] terug naar de plek waar de dwerg [illegible] te slapen. Onderweg nam hij een [illegible] van een stapel [illegible] hij in een [illegible] en daarmee [illegible] hij [illegible] naar den dwerg toe. Voorzichtig [illegible] het koord [illegible] het mannetje heen en maakte het achter de **rots stevig vast.**

„Waarom zou [illegible] niet [illegible] met [illegible] **doen als hij met mij gedaan heeft?" dacht Tom Poes. „Alleen moet ik het wat steviger doen!"**

Nu [illegible] stevig, dat beloof ik je! Hij [illegible] vier keer met het touw om **den dwerg en de rots heen.**

Toen zat het [illegible] de **rots zelf.**

O, wat was hij kwaad! Hij [illegible] de [illegible] rotswanden [illegible]. Maar Tom Poes [illegible] niet naar wat hij [illegible], want daar had hij het veel te **druk voor!**

Avonturen van Tom Poes

Het goud terug te brengen ...

... den markies te brengen!"

dit onderzoek worden belast.

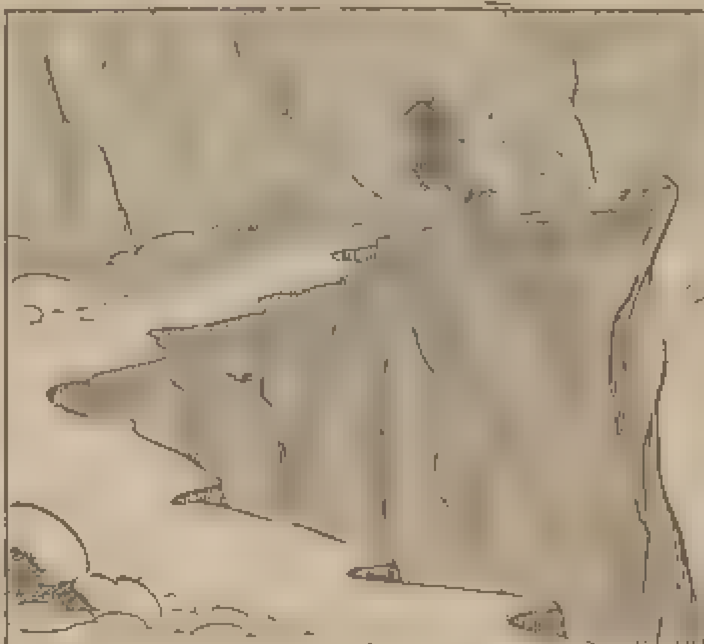
ging te herdenken.

Avonturen van Tom Poes

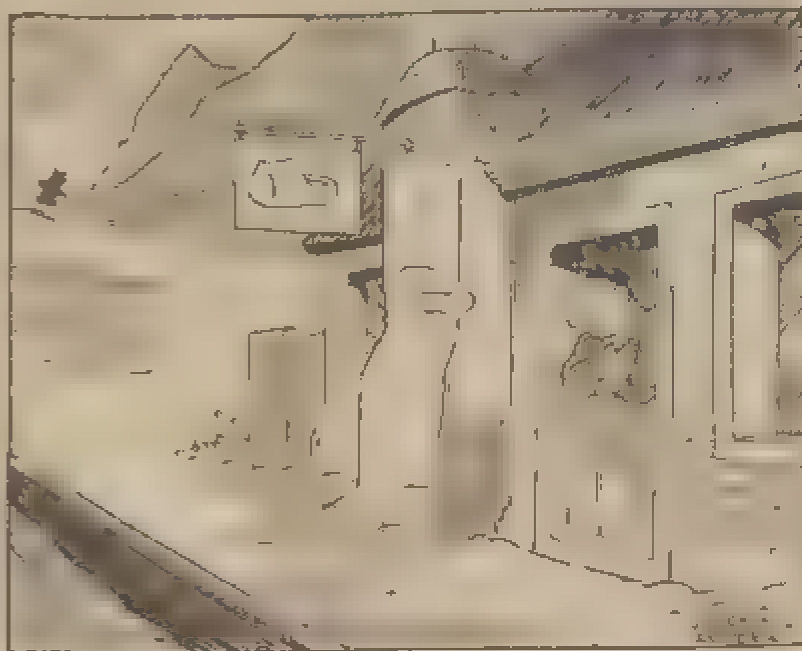
Een klompenmaker [illegible] 22.

Tom Poes dacht bij zichzelf: „Als ik reuzen wil maken, moet ik geen laarzen in de blauwe aarde planten! Want het zijn heel onvriendelijke reuzen, die daaruit komen! Nee, ik moet iets anders verzinnen, iets waar aardige reuzen uit [illegible]

Wacht es ... In het dorpje in het dal woont een klompenmaker ... Dat is iets voor mij!"
En meteen zette hij het op een loopen [illegible] dorpje zag liggen.

[illegible] zoon ... groote [illegible] tend te [illegible] Het [illegible] al op was!

Avonturen van Tom Poes

De markies hoeft niet direct te betalen 23.

„Goedenmorgen!" zei Tom Poes tegen den klompenmaker. „Ik heb een groote bestelling voor U, want [illegible]

„Goedenmorgen!" zei de klompenmaker. „Dat treft, daar stond ik juist op te wachten! Komt U binnen!"

[illegible] die zoo [illegible] waren. [illegible] „Heel graag [illegible] ik zal er direct [illegible] beginnen [illegible] als [illegible] houd van een praatje, ziet U; dan kan ik beter [illegible] die klompen voor uzelf, als ik vragen mag?"

„Nee, nee, dat niet," zei Tom Poes vlug. „Ze zijn [illegible] zenis en die zal ze wel betalen ook!"

[illegible] de klompenmaker. „O, maar dan komt het wel in orde, hoor! Ik zal er gauw aan beginnen."

40-jarig huwelijksfeest te herdenken.

Avonturen van Tom Poes

De terugtocht naar de bergen 24

De [illegible] en [illegible] en [illegible] om de ooren. [illegible] vertelde hij. „En het is een mooie dracht ook. Eigenlijk moest iedereen altijd klompen dragen. Ja, ja, dat zou een [illegible] voor ons, klompenmakers!"

„Dat geloof ik," zei Tom Poes. „Maar ik [illegible] toch, dat [illegible] op mijn voetzolen [illegible] loopen. Klompen [illegible] perfect, ziet U?" Zoo [illegible] lang of de drie paar klompen [illegible]. De klompenmaker stopte ze netjes in een zak.

„Dank U wel," zei Tom Poes. „Ik ben er erg blij mee en ik denk dat de markies dat ook wel zal zijn."

„Geen dank," zei de klompenmaker. „Het was me een genoegen. Dag poesje!" Tom Poes heesch den zak op z'n rug en zoo beklom hij weer de bergen, nu al voor den derden keer. Dat viel niet mee en het kostte hem menig zweetdruppeltje.

9 enteren 36 knaap | huwelijksfeest te vieren. | de de kat verontwaardigd. „En weet je | koraaltuintje

Avonturen van Tom Poes

Nu eens zien of Tom het ook kan 25.

Moeizaam klom Tom Poes met den grooten zak met klompen den berg op en kwam eindelijk, hijgend en blazend, weer in de spelonk van den dwerg aan. Hij liep regelrecht naar de kom met blauwe aarde, die daar nog steeds stond, zooals zij door den dwerg was klaargemaakt.

Daar gooide hij zijn zwaren last op den grond. „Zoo," mompelde Tom Poes in zichzelf, „nu zullen we eens zien hoe het is om reuzen te maken." Hij haalde de klompen uit den zak en heel voorzichtig liet hij de eerste in de modder zakken.

„Stel je nu toch eens voor, dat er weer zulke leelijke reuzen uitkomen," dacht hij, „het is eigenlijk een heel waagstuk, dat ik ga ondernemen!" Ja, dat was het ook wel, want wie kon van te voren zeggen, wat er zou gebeuren?

spinneweb te vangen. | voorstel zal aannemen," zei ik, „anders zou hij Toliver | Dennison zit nog op het hoofdbureau. Hij vroeg me of | uitbrengen op uw

(Men zie ook het artikel op pag. 3).

Avonturen van Tom Poes

Inderdaad komen er vriendelijke reuzen 26.

De kom scheen heel diep te zijn, want de groote klompen konden er gemakkelijk alle zes in.
„Het eerste gedeelte heb ik gedaan zooals het moest," dacht Tom Poes. „Nu moet ik nog zachtjes fluiten en dan kan het beginnen!"

En Tom Poes floot, heel zacht en doordringend. Nu, wat er gebeurde kun je op het plaatje zien. De modder begon te sissen en te koken, er stegen dikke rookwolken uit op en toen stonden er ineens drie reuzen voor hem!

Maar het waren heel andere reuzen dan diegenen, die uit de laarzen waren gekomen! Ze maakten een beleefde buiging en keken Tom Poes vriendelijk aan.
„Waarmee kunnen we U van dienst zijn?" vroeg de voorste reus. „Beveel en wij zullen U gehoorzamen!"

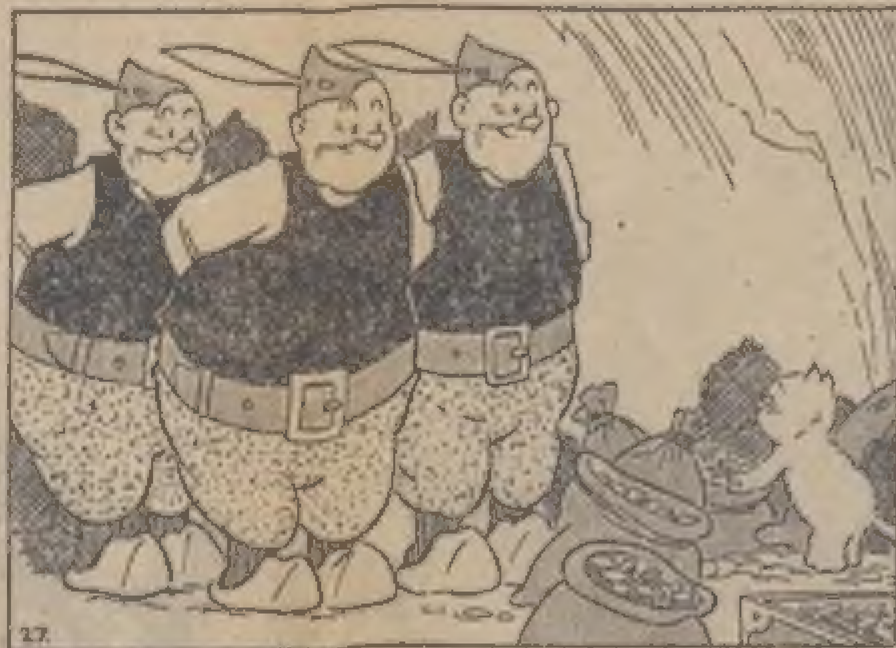
probeerde mij uit te hooren en ditmaal zou haar

het zegel, dat de lip van het étui afsloot, was afge-

stappen kwamen niet naar het huis toe

Avonturen van Tom Poes

Opnieuw gaat er een transport door de bergen 27.

„Kijk eens," zei Tom Poes, op de zakken met goudstukken wijzend. „Die zakken moeten aan den markies van Muizenis gebracht worden. Willen jullie dat voor me doen?"
„Heel graag," zei de achterste reus, „maar waar woont die heer?"

„Ik zal jullie er persoonlijk heenbrengen," zei Tom Poes.
En zoo gebeurde het. Tom Poes liep tevreden en trots voor de reuzen uit in de richting van het kasteel en hij dacht bij zichzelf:
„Wat zal de markies opkijken! En wat zal de kamerdienaar verbaasd zijn! Als hij me nu nog eens een klein poesje durft noemen!"

Avonturen van Tom Poes

Een feestmaaltijd vormt het slot 28

De markies van Mutzenis had den heelen morgen uit het venster van zijn torenkamer gekeken of hij nog niets zag komen en hij begon den moed al te verliezen. Maar toen zag hij opeens Tom Poes van achter een heuvelrug verschijnen. „Wel, wel," dacht hij, „ik verbaas me zeer!"
En hij kreeg nog meer redenen om zich te verbazen, want toen verschenen ook de drie goede reuzen achter den heuvel vandaan, zwaar bepakt en beladen met zijn bezittingen.

„Wel, wel, hoe is het mogelijk?" zei de markies hardop en hij kneep zichzelf eens in zijn armen om te voelen of hij goed wakker was.
Nu, dat was hij, want even later leidde Poes de drie reuzen binnen.
„Asjeblieft," zei Tom Poes, terwijl hij naar de zakken en kisten wees. „Hier hebt U alles weer terug! En die drie reuzen zullen in het vervolg bij U blijven om Uw kasteel te bewaken."
Nu, de markies wist van blijdschap niet wat hij zeggen moest en hij stotterde: „W-wil je b-b-ij me blijven eten, Tom Poes?

Dat wilde Tom Poes natuurlijk wel, want hij had honger gekregen. En terwijl hij zich te goed deed aan de heerlijkste gerechten, vertelde hij al zijn avonturen. „Nu moet U alleen dien dwerg nog laten halen," besloot hij, „want misschien gelukt het hem om zich los te maken en dan zijn we nog even ver." Dat deed de markies natuurlijk direct.